

Som en rejsesten flåde

425

Helge Rode (1870-1937)

Carl Nielsen (1865-1931)

Som en rej - se - ly - sten flå - de an - kret op ved Jyl - lands bro, lig - ger
 Hav - om - bru - set yng - ler lan - det, tu - sind ø - er gik af havn, lod sig
 Hør det! Husk det, al - le dan - ske! Klar og fro - dig er vor ånd, spro - get
 Vin - ter - klart og som - mer - bro - get, mor - gen - mun - tert skum - rings - svøbt, li - ge

vo - re ø - ers bå - de små og sto - re dybt i ro. -Hårdt går hav mod bro og
 bæ - re bort af van - det for at bæ - re Dan - marks navn mun - tert frem til li - vets
 slut - ter som en hand - ske om en fast og ven - lig hånd. Varm med vid, hvad helt er
 - fremt og lat - ter - kro - get, smil - be - strå - let, tå - re - døbt. Det er Dan - marks fri - e

stavn, mø - der Dan - marks stil - le navn. Hør hvor blidt det klin - - ger!
 dyst gen - nem mulm og strå - le - lyst. Hil jer, vo - re ski - - be!
 vort, sig kun sand - hed jævnt og kort, gla - dest ved det mil - - de.
 sprog, u - den tryk af frem - med åg, frej - digit Fre - ja ta - - ler.

Hvor vi stod og hvor vi gik, kom dit navn som sød mu - sik
 Fla - get blaf - fer rødt og hvidt her er Dan - mark, dit og mit,
 Dan - skens lov i strid og fred væ - re ret og bil - lig - hed,
 E - get brød til e - gen dug, Dan - marks hve - de, Dan - marks rug

blødt på hvi - de vin - - ger.
 med sin køj - vands - stri - - be.
 som kong Vol - mer vil - - le.
 Dyb - bøl møl - le ma - - ler.